

Od Redakcji

„Albowiem Baranek nasz wielkanocny za nas ofiarowany jest, Chrystus” – 1 Kor. 5:7.

W Waszych rękach kolejny numer „Na Straży”. Zwrócił-
iśmy w nim uwagę wszystkich nas na największe wy-
darzenie w historii ludzkości. To właśnie przygotowana
przez Pana Boga jedyna w swoim rodzaju ofiara pozwoli
na przywrócenie człowiekowi synostwa utraconego
przez grzech dokonany w Edenie. Jednorodzony Syn
Boży obdarowany przez Ojca dostojnością, chwałą,
stanowiskiem pośród wszystkich istot duchowych, z
miłości do człowieka, którego istnienia był współuczest-
nikiem, zgodził się na uniżenie, na osobisty udział w od-
kupieniu człowieka spod sprawiedliwego wyroku śmierci.
Logos dobrowolnie oddał się Bogu, aby Ten
przeniósł Jego naturę, Jego życie, do takiego rodzaju, ja-
ki miał Adam. Będąc już człowiekiem, doskonałym,
odłączonym od grzeszników, od najmłodszych lat je-
dynym Jego pragnieniem było być „w tych rzeczach,
które są Ojca”.

W pierwszej jednak kolejności dokonuje się dzieło więk-
szej wagi. Chrystus zaprasza nas do współuczestnictwa

w Jego ofierze. Gdy zgromadzimy się przy Pańskim
stole, to powtórzmy za apostołem Pawłem: „Kielich
błogosławienia, który błogosławimy, izali nie jest
społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamie-
my, izali nie jest społecznością ciała Chrystusowego?” –
1 Kor. 10:16.

Czy to możliwe? Tak mówi Słowo Boże. Zarówno chleb,
jak i zawartość kielicha będą nam tą rzeczywistość
uświadamiać. Właśnie ta rzeczywistość to okazywanie
największej miłości, jaką jest wydawanie życia za „przy-
jacioły swoje” (Jan 15:13), powinna być naszą codzien-
nością. Tak uczynił nasz Pan. Tak my czynimy codzien-
nie za braci. Wiekuisty Bóg pozwala nam nazywać Go
swoim Ojcem. Pan Bóg w Chrystusie przyjmuje nas za
swoich synów. Wybiera spośród rodzaju ludzkiego Oblu-
bienicę dla uwielbionego Chrystusa. To nie świętych
aniołów zaszczylił tym dostojnością, ale nas.

Pan nasz położył w ofierze swoje doskonałe życie. Po-
dobnie powiada apostoł: „przez wiele ucisków musimy
wnieść do królestwa Bożego” – Dzieje Ap. 14:22.
Módlmy się, abyśmy jako jedno Ciało byli wzmocnieni
przy świętej Pańskiej Wieczerzy.

Redakcja
R-
„Straż”